

— Когато пишете на брата си, какъ се подписвате?

— Георги.

— На жена си?

— Георги.

— На другари и роднини?

— Георги.

— Тукъ пишете „вамъ отъ сърдце прѣданъ, Георги“.

Защо не пишете Георги Великовъ?

— Защото такъвъ е моя обичай, на човѣкъ, съ когото се познавамъ, обичамъ да се подписвамъ Георги. Не съмъ ималъ правило какъ да се подписвамъ.

— Не е ли било цѣлѣта, че писмото ще мине подъ цензура?

— Такова нѣщо не съмъ мислилъ, защото зная, че тайната на корресонденцията не само въ България, но и въ други държави е неприкосновена.

— Да! Но вашето писмо почнува съ „любезний“ и свършва съ прѣданный. Това е другарство.

— Азъ ви казахъ, какъ съмъ го написалъ. Може да го вземете за другарство, или както щете, но азъ казвамъ, че съ Карастоянова нѣмамъ особенни интимни отношения.

— По пощата ли получихте шаека, или нѣкой ви го донесе?

— Шаека бѣше испратенъ до единъ комиссионеръ Йоца Ивановичъ, а тоя послѣдния ми каза, че имамъ писмо отъ Карастояновъ и шаекъ испратенъ за мене.

— Отъ тукъ кой го е прѣдалъ?

— Не зная.

Чл. Майоръ Фичевъ: Г-нъ Великовъ! Когато бѣше Карастояновъ въ Нишъ, вий говорихте ли му, че ще дойдете въ България именно за да агитирате по изборитѣ?

Подсжд. Г. Великовъ: Не. Защото, когато бѣше Карастояновъ въ Нишъ, това бѣше прѣзъ Февруарий. Ний дѣйстви-телно бѣхме прѣдставили тогава тоя проектъ на Цанкова и не знаяхме да ли ще го одобри или не, за туй не считахме за нужно да му се говори. Въобще съ Карастоянова не съмъ говорилъ по политика.

-- Кое врѣме получихте одобрение на вашия проектъ?

— Въ началото на Мартъ бѣше съобщено, че се одобрява и че пари ще се отпустнатъ. Послѣ получихме телеграма отъ Бѣлградъ да отиде Теневъ да земе паритѣ.